

Az Alkotmánybíróság részére
1015 Budapest,
Donáti utca 35-45.

Az elsőfokú Bíróság útján:

Veszprémi Törvényszék

VESZPRÉMI TÖRVÉNYSZÉK		VESZPRÉM	
Erkezett: AP.		2014 -08- 0 8	
2014 -08- 1 3		K. IV D. / 32. sz.	
Példány: 1	Mell. 1 db	Melléklet: <i>[handwritten]</i>	
Az ügyirat száma: 1 G 40020/012			

Alulírott **Badacsonytördemic Község Önkormányzata** (8263 Badacsonytördemic, Hősök útja 12.) indítványozó, meghatalmazás alapján eljáró jogi képviselőm Dr. ifj. Lomnici Zoltán ügyvéd útján [REDACTED] mint a támadott, az alábbiakban részletezett bírósági döntés alapjául szolgáló per felpereseként érintett, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján tisztelettel az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

A Kúria 2014. április 23. napján kelt ítéletével az indítványozó, mint felperes keresetét elutasította, a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta és kötelezte felülvizsgálati költség viselésére. *31 1 db*

Az indítványozó a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, az ügyben egyéb eljárás nincs folyamatban.

Az alábbiakban részletezett okfejtés nyomán indítványozom, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg a Kúria Pfv.I.20. 171/2014./5. számú ítéletének – beleértve a Veszprémi Törvényszék 1.G.40.020/2012/20. sz. elsőfokú, valamint a Győri Ítéltábla Gf.IV.20.032/2013/9. sz. ítéletét – alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető alapjogom.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy döntésénél legyen figyelemmel az Alaptörvény U) cikk (1) bekezdésére, illetve annak d) és g) pontjaira a tulajdonjog vonatkozásában, illetve arra, hogy a Kúria eljárása összhangban áll-e az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal az indítványban kimunkált érvrendszernek megfelelően.

Kérem továbbá a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az indoklásban részletezettek alapján vizsgálja meg, hogy az ügyben eljáró bíróságok eleget tettek-e az Alaptörvény 28. cikkében rögzített azon kötelezettségüknek, hogy a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezniük.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1508-0/2014	
Erkezett: 2014 SZEPT 04.	
Példány: 1	Kezelőiroda: <i>[handwritten]</i>
Melléklet: <i>31 1 db</i>	

A hivatkozott bírósági határozatok megítélésem szerint nem felelnek meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben foglalt alapvető jogállami követelménynek, mert a vonatkozó döntések kettő alapvető, az eljárás szempontjából döntő jelentőségű körülményt hagytak figyelmen kívül a későbbiekben is kifejtett szempontok alapján:

- A.) a Kúria, illetve az ügyben eljáró bíróságok nem vizsgálták Tapolca Város Önkormányzata 1994. január 26-án kelt levelének meglétét, jóllehet ilyen dokumentum létezését folyamatosan cáfoltuk.
- B.) az eljáró bíróságok nem vizsgálták az 1995. május 26. napján kelt – érintett ingatlanra vonatkozó – tulajdonjog bejegyzés törvénytelenységét.
- C.) vizsgálandó, hogy a Kúria az Európai Bíróság töretlen gyakorlata szerinti indoklási kötelezettségének.¹
- D.) az Alkotmánybíróság ismertetett gyakorlata alapján analízisre szorul, hogy az eljáró bíróságok a polgári eljárásjog szabályait az Alaptörvénnyel összhangban értelmezték-e döntésük során. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 8. § (1) bekezdésének első fordulata szerint a bíróság köteles biztosítani, hogy a felek és a per többi résztvevője jogukat rendeltetésszerűen gyakorolják. A 206. § (1) bekezdés szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el. A Pp. 221. § (1) bekezdés első fordulata alapján az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével.
- E.) Az eljáró bíróságok eljárása kapcsán vizsgálandó, hogy az Alaptörvénnyel összhangban alkalmazták-e az 1969-es Korm. rendelet, illetve egy 1970-ben született ÉVM-MÉM-PM együttes rendelet normáit.

I.

A jogvita középpontjában a badacsonytördemici 1303 hrsz.-ú 28191m² (a Kúria ítéletében tévesen 18191 m²) területű, korábban „táborhely, jelenleg „kivett táborhely és a medence, gazdasági épület, vizesblokk (WC csoport), büfé” megjelölésű ingatlan áll, amelynek tulajdonosa 1969-től a Magyar Állam, kezelője a Badacsonytomaji Közös Tanács VB volt. Kiindulópontként rögzítendő, hogy ezen sajátosság a bírósági eljárások során nem kapott érdemi figyelmet.² Mint a peranyagból is ismeretes, Badacsonytördemic és Badacsonytomaj a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV tv. hatályba lépéséig közös tanácsú község volt, Badacsonytomaj Tanács V.B. elnökének vezetésével. 1980. december 29. napján a Badacsonytomaji Közös Község V.B. tanácselnöke [REDACTED] és [REDACTED] a községi tanács V.B. titkára megállapodást írt alá a Tapolcai Városi Tanács V.B. képviselőjében eljáró [REDACTED] tanácselnök és a városi V.B. titkárral a badacsonytördemici 1303 hrsz. alatti ingatlan kezelői jogának Tapolca Város részére történő átadásáról, amely megállapodást a Veszprém Megyei Tanács V.B. Járási Hivatala 1981. február 8. napján jóváhagyott.

¹ (Helle v. Finnország, 20772/92.; 1997. december 19.; § 60.; Karakasis v. Görögország, 38194/97.; 2000. október 17.; § 27.; Boldea v. Románia, 19997/02.; 2007. február 15.; § 30.; Tacquet v. Belgium, 926/05.; 2010. november 16.; § 91.; legutóbb megerősítve: Vojtěchová v. Szlovákia, 59102/08.; 2012. szeptember 25., § 35.) A Bíróság az indoklási kötelezettség teljesítésének vizsgálatakor figyelemmel van arra is, hogy az indoklás hiánya vagy fogyatékosága valamely fél írásban megfogalmazott, világosan és pontosan körülírt kérdését érinti-e. (Hiro Balani kontra Spanyolország, 18064/91.; 1994. december 9.; § 28.; Ruiz Totija kontra Spanyolország, 18390/91.; 1994. december 9.; § 30., legutóbb megerősítve: Ilyádi kontra Oroszország, 6642/05.; 2011. május 5.; § 44.)

² Az Alkotmánybíróság több határozatában kimondta, hogy sajátosságából fakadóan a földtulajdonnak más tulajdoni tárgyaktól eltérő jogi kezelése indokolt. (16/1991. (IV.20) AB határozat)

A jegyzőkönyv tanúsága alapján a formális napirendi pontok, majd a „vegyes ügyek” megtárgyalása közé mintegy mellékesen bekerült, hogy „a Lékai János Járási-Városi Úttörőtábor fenntartói jogát átadják a Tapolcai Városi Tanács részére”.

akkori V.B.-titkár így „tájékoztatta” a tanácsülést: „illetékes felsőbb tanácsi szervek kezdeményezték” a fenntartói jog átruházását. Az „üdültetési terv” szerint az itt lakó – tomaji, tördemici és ábrahámhegyi iskolás gyerekek – úgy sem használhatják a tábort, érvelt a tanácselnök, a jelen levő 39 tanácsstag pedig egyhangúan megszavazta a határozatot. *Mi mást tehettek volna akkor, amikor* 1.) 1981. január elsejével a tomaji, szintén járási művelődési ház irányítását is át kellett adniuk Tapolcának, nyilván a „felső szervek kezdeményezésére”; 2.) Az akkori jogrendbe belefért, hogy egy tájékoztatást két perc alatt elfogadnak határozatként; 3.) Veszprém megye első embere az időben még ’56-os megtorló főtiszt, Kádár János egykori belügyminisztere volt.³

Ennek a döntésnek az előkészítéséről, a döntés indokairól és magáról a döntésről Badacsonytördemic helyi lakossága – bár érdekeit súlyosan érintette – semmit nem tudott, de ha tudott is volna róla, semmilyen jogorvoslati lehetősége nem volt, nem is beszélve arról, hogy ez az átengedés ellenérték nélkül történt. Ehelyütt hivatkoznék az Alaptörvény U) cikk (1) kezdésére, amelynek alapján Az 1990-ben lezajlott első szabad választások révén a nemzet akaratából létrehozott, a jog uralmán alapuló állami berendezkedés és a megelőző kommunista diktatúra összeegyeztethetetlenek. A Magyar Szocialista Munkáspárt és jogelődei, valamint a kommunista ideológia jegyében kiszolgáltatásukra létrehozott egyéb politikai szervezetek bűnöző szervezetek voltak, amelyek vezetői el nem évülő felelősséggel tartoznak: *c)* a kizárólagos hatalomgyakorlásra és törvénytelenésre épülő jogrend kiépítéséért; *g)* (...) a tulajdonhoz fűződő jogaik korlátozásáért; (...) Az ítéleti indoklásban is rögzítettek szerint a kezelői jog átadását az átadó tanács felügyeleti szerve nevében a Megyei Tanács VB Tapolcai Járási Hivatala 1981. február 9-én jóváhagyta, majd az illetékes földhivatal a 6067/1983. számú határozatával átadás jogcímén a Tapolcai Városi Tanács VB kezelői jogát az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezte.

A Kúria ítéletében rögzítettek alapján a Tapolcai Városi Tanács jogutóda, *Tapolca Város Önkormányzata* (8300 Tapolca, Hősök tere 15.) az „1994. január 26-án kelt levelében kérte a földhivatalt, hogy a fenti ingatlanra a tulajdonjogát jegyezze be. Mivel a földhivatal ezt elmulasztotta Tapolca Város Önkormányzata 1995. május 24-én ismételten kérte tulajdonjogának bejegyzését, melyet a földhivatal 1995. május 26. napján kelt határozatával teljesített.” A csatolt dokumentumokból megállapítható, hogy 1991. szeptember 1.-én lépett hatályba az *egyes állami tulajdonban lévő vagyontárgyak önkormányzatok tulajdonba adásáról szóló Törvény*, amelynek 107.§ (1) bekezdés c.) pontja az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

„ 107.§ (1) Az állam tulajdonából az önkormányzatok tulajdonába kerülő vagyontárgyak köre a következő:

d) a tanácsok kezelésében, illetőleg tulajdonosi irányítás alatt álló oktatási, kulturális, egészségügyi, szociális, sport és egyéb intézmények vagyona;”

A kezelői jog átadása nélkül e jogszabályhely alapján a badacsonytördemici 1303. hrsz. alatt álló ingatlan tulajdonjogának megszerzésére, e jog gyakorlására Badacsonytördemic Község Önkormányzata lett volna jogosult.

³ Ld.:Ludwig Emil: Tulajdonszerzés tanácsi határozattal; Magyar Nemzet, 2013. október 8.

Tapolca Város Polgármestere annak ellenére, hogy- az ismeretlen indokkal, ingyenesen megszerzett kezelői jognak Badacsonytördemic Község Polgármesterét felhívta volna arra, hogy nyilatkozzék arra vonatkozóan, hogy a tulajdonjog megszerzése érdekében kívánja-e a fenti ingatlan kezelői jogának visszaszerzését annak érdekében, hogy azon Badacsonytördemic Önkormányzata a fenti jogszabályhely alapján jogos tulajdonához jusson 1995. május 24. napján kelt átiratában Tapolca Város polgármestere nevében [REDACTED] Jegyző a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. tv. 107 § (1) bekezdésre hivatkozva kérte a fenti ingatlan tulajdonjogának bejegyzését a Tapolca Város Önkormányzata javára.

A Tapolcai Földhivatal a fenti, 1995. május 25. napján érkezett kérelmet a következő napon 1995. május 26. napján kelt 34.899/1995 sz. határozatával Tapolca Város Önkormányzata javára a tulajdonjogot „átszállás” jogcímén bejegyezte. A bejegyző határozat indoklása a következőt tartalmazza: „A bejegyzés a Tapolcán 1995 május 25.-én kelt kérelem és az 1991. évi XXXIII. tv. 107. §-ában foglaltak alapján történt.”

A kérelem elkésettség miatti elutasítása helyett a bejegyzés annak ellenére megtörtént, hogy e jogszabályhely (7) bekezdés szerint az önkormányzat tulajdoni igényét 1995 március 31-ig terjesztheti elő, e határidő után az önkormányzat tulajdoni igénye kizárólag bírósági eljárásban érvényesíthető.

II.

Az Alkotmánybíróság 7/2013. (III.1) határozatában rögzíti, hogy az indokolt bírói döntéshez főződő jog az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerén belül jelentkezik. Ezen döntésében az AB rámutatott arra, hogy szoros összefüggésben áll az indokok bemutatás, valamint a tisztességes eljárásból fakadó, a fél meghallgatáshoz való joga, mivel kizárólag a kellő alapossággal indokolt bírósági határozatból tűnhet ki, hogy az ügyben eljáró bíróságok ténylegesen figyelembe vették-e a mindkét fél által előadottakat. Nézetem szerint a jelen beadvánnyal támadott határozatokból ez hiányzik.

A határozatban foglaltak szerint az Alkotmánybíróság által vizsgált, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indoklási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indoklási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. (6/1998. (III. 11.) AB határozat)

Az Alkotmánybíróság határozatában ugyanakkor azt is elvi éllel mondta ki, hogy a döntéssel szemben feltétlen elvárás, hogy a bíróság az ügy lényegi részeit a szükséges alapossággal vizsgálja meg, és erről a vizsgálatáról a határozatának indokolásában is adjon számot. Nem felel meg az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. Cikkében foglalt elvárásnak, ha a felülbírálati bírói fórum az alsóbb fokú bíróságnak az ügy lényegi kérdései tekintetében kifejtett érveit további vizsgálat és a vizsgálat indokainak előadása nélkül hagyja helyben.

A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposítással megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket – rögzíti a 7/2013. (III.1) Ab határozat.

Álláspontom szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzítettek alapján az indoklási kötelezettség elmulasztása, illetve a felperesi nyilatkozatok figyelembe vétele és mérlegelés tekintetében az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálat tárgyává teheti a Kúria Pfv.I.20.171/2014./5. számú, illetve ehhez kapcsolódóan a Győri Ítéltábla Gf.IV.20.032/2013/9. sz., illetve a Veszprémi Törvényszék 1.G.40.020/2012/20. sz. elsőfokú ítéletét. Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját elvi jelentőséggel a 6/1998. (III. 11.) AB határozatban foglalta össze. A határozatban megfogalmazott megállapításokat az Alkotmánybíróság utóbb több döntésében⁴ is megerősítette és gyakorlattá formálta. Az Abh.-ban kimunkált alkotmányos mérce értelmében a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni.

A Veszprémi Törvényszék ítéletéből kiderül, hogy elfogadta – mint ahogyan a Kúria is – azon perbeli alperesi (Tapolca Város Önkormányzata) érvelést, hogy a vonatkozó ingatlan „rendkívül leromlott” műszaki állagú volt, amelyet a Badacsonytomaj Nagyközségi Közös Tanács már nem tudott fenntartani, felújítani és ezt a feladatot a kezelői jog átadását követően Tapolca Város Önkormányzata végezte el. Álláspontja szerint a helyi lakosság és a helyi gyermekek ezt az ingatlant nem használták, mert a községnek saját külön strandja volt és a perbeli ingatlanon a kezelői jog átadását megelőzően és azt követően is a környékbeli települések iskoláinak tanulói táboroztak.

Azon túlmenően, hogy Tapolca Város Önkormányzatának előadása önmagában is súlyos ellentmondásokat tartalmaz, ráadásul az állításait semmilyen konkrét bizonyító eszközzel nem támasztotta alá, nézetünk szerint az eljáró bíróságoknak vizsgálniuk kellett volna-e körben az alábbiakat:

- valóban olyan költséget jelentett az adott ingatlan fenntartása Badacsonytomaji Közös Községnek, hogy le kellett róla mondaniuk;
- tekintettel az érintett vízparti ingatlan valós értékére, nem merülhetett-e föl más szerződési konstrukció (bérlet, haszonbérlet etc.), amely nem eredményezett volna ilyen mértékű vagyonszűkítést.
- használta-e helyi lakosság, illetve a helyi gyermekek az ingatlant.

⁴ Ld.: 5/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 75.; 14/2002. (III. 20.) AB határozat, ABH 2002, 101, 108.; 15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 2002, 116, 118-120.; 35/2002. (VII. 19.) AB határozat, ABH 2002, 199, 211.

Álláspontunk szerint a Győri Ítéltábla ítéletének indokolásában hiányzik a kritikai szempont, annak tanulmányozása közben nyilvánvalóvá válik, hogy a legtöbb releváns pont értékelésénél szinte egy az egyben átveszi az elsőfokú bíróság álláspontját, illetve több esetben szembetűnő pontossággal, automatikusan lemásolja annak tartalmát és magáévá teszi annak szempontrendszerét. Ezen eljárás a Kúria döntésére, illetve *kettő (2) oldal terjedelmű* érdemi indoklására is jellemző. Kifogásoljuk, hogy a Kúria által is több esetben hivatkozott állítólag törvényes határidőn belül, 1994. január 27-én előterjesztett bejegyzési kérelem meglétét a bíróságok nem vizsgálták.

E körben rögzítendő, hogy az Alaptörvény XV. Cikk (1) bekezdésében rögzített törvény előtti egyenlőség, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikkében is megfogalmazott tisztességes eljáráshoz való jog és a fentiekben már hivatkozott Pp. 1. §-ában előírt, a jogvita pártatlan eldöntésének követelménye csak akkor valósítható meg, ha a bíróság a törvényi szintű jogi norma alapulvételével és betartásával a peres felek számára esélyegyenlőséget biztosít. Az Alaptörvény XV. Cikk (4) bekezdése alapján *„Magyarország az esélyegyenlőség megvalósulását külön intézkedésekkel segíti.”* Az idézett normaszövegben megfogalmazott perbeli esélyegyenlőség elve alapján jelen ügyben meg kellett volna valósulnia a Pp. 3. § (6) bekezdésében szabályozott kétoldalú meghallgatás alapelvének is.

III.

Sérelmezzük az Abtv 26. § (1) bekezdésében foglaltakkal összhangban, hogy az elsőfokú bíróság az akkoriban hatályos Polgári Törvénykönyv mellett egy 1969-es Korm.rendeletre, illetve egy 1970-ben született ÉVM-MÉM-PM együttes rendeletre alapozta jogi érvelését. Az elsőfokú bíróság kimondta, hogy a „perbehozott szerződés a perben beszerzett adatokból megállapíthatóan megfelelt a korabeli jogszabályoknak. E körben azonban az eljáró bíróság elmulasztotta megjelölni a per során melyek voltak a vonatkozó perdöntő „adatok”, és vajon a három érintett jogszabályon mely további jogszabályok vizsgálatát tartotta indokoltnak. Kifogásoljuk továbbá, hogy olyan körülményeket emelt ki az eljáró Győri Ítéltábla, melyek kizárólag a Tapolca Város Önkormányzatának kedvező jelenlegi állapot fenntartását indokolják, s a felperesi előadásomat gyakorlatilag teljes mértékben figyelmen kívül hagyták. Az általunk kifogásolt ügyben az általunk közölt tények és körülmények nem kerültek értékelésre, s ennek indokát az eljáró bíróság nem rögzítette.

Megítélésünk szerint a Kúria által is idézett, a Győri ítéltábla által megfogalmazott „történelmi igazságtétel”-re vonatkozó megállapítás túlzó, szakmaiatlan és felelőtlen. Ebből arra következtetünk, hogy a bíróság esetleg egyéb, általa nem vizsgálható szempontokat is mérleget eljárása során. Szintén vizsgálendő az Alkotmánybíróság részéről a Kúria azon indoklásban rögzített érvelése, amely Tapolca Város Önkormányzata vagyoni ráfordításaira vonatkozik az ingatlan tekintetében. Az Alaptörvény 28. cikk első mondata akként rendelkezik, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. **Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.**

E körben rögzítendő, hogy az Alkotmánybíróság álláspontja szerint nem elégséges a beavatkozás gazdasági indokaira hivatkozni, az említett alkotmányos rendelkezések érvényesülését is vizsgálni szükséges. (43/1995. (VI. 30.) AB határozat)⁵ Utalok továbbá az Alkotmánybíróság 10/1992.(11.25.) AB határozatára. A határozat ugyan jogszabályok megsemmisítésének jogértelmezésével foglalkozik, azonban álláspontom szerint analóg módon hatósági és bírósági döntésekre is alkalmazható. Ennek nyomán az Abtv. tehát éppen a jogbiztonságra volt tekintettel, és a teljes hatályos jog alkotmányossági felülvizsgálhatóságával összhangban rendelkezett, amikor azt tette főszabállyá, hogy az alkotmányellenes jogszabályok az ezt megállapító határozat közzététele napján vesztek hatályukat, és a korábban létrejött jogviszonyok érintetlenül **maradnak, ugyanakkor lezárt jogviszonyokba való beavatkozást a törvény csak akkor írja elő, ha azt más, a jogbiztonsággal konkuráló jogállami elv megköveteli.**

Jelen esetben, a fent rögzített indokok alapján a jogbiztonsággal konkuráló jogállami elv az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető alapjog.

Az indoklásban részletezettek alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg a Kúria Pfv.I.20.171/2014./5. számú ítéletének – beleértve a Veszprémi Törvényszék 1.G.40.020/2012/20. sz. elsőfokú, valamint a Győri Ítéltábla Gf.IV.20.032/2013/9. sz. ítéletét – alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg az Abtv. 43. § (1) és (4) bekezdései alapján.

Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az eljárás során adataim kezeléséhez hozzájárulok.

Indítványozom továbbá, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 57. § (3) bekezdése alapján az alapüggyel kapcsolatos iratanyag megküldése céljából keresse meg az ügyben eljáró bíróságokat.

Az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 27. § (4) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz benyújtására vonatkozó meghatalmazást jelen beadványomhoz csatolom.

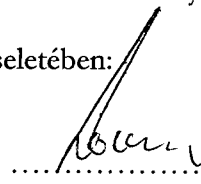
Jelen beadvány egy példányát az Abtv. 53. § (2) bekezdésére figyelemmel a Veszprémi Törvényszéknél terjesztem elő..

Kelt: Budapest, 2014. augusztus 6.

Tisztelettel:

Badacsonytördemic Önkormányzata
indítványozó

Képviselőtében:

Dr. ifj. Lomnici Zoltán
ügyvéd

Melléklet: Ügyvédi meghatalmazás

⁵ Az Alkotmánybíróság elnöke egyik nyilatkozatában rögzítette, hogy a „kötségvetést érintő döntéseknél nem vagyunk tekintettel a költségvetés teherbíró képességére, vagyis arra, hogy ha egy szabályozás alkotmányellenes és azt eltörli a testület, akkor az veszteség a költségvetésnek.” (Paczolay Péter)